

Pendolinolla perille

Luotijunat Japanissa ja eräissä Euroopan maissa kiitävät yli kolmensadan kilometrin tuntinopeudella. Havitellaan vieläkin hurjempia vauhteja. Minulle on siunautunut usein mahdollisuus kokeilla näitä ohjuksia. Tuntuu todella tarumaisen epätodelliselta, kun juna alkaa vasta jostakin 160 kilometrin nopeudesta kunnolla kiihdyttää oikeaan kulkunopeuteensa. Siinä maisemat vilistävät.

Luotijunien ratapenkkojen ja kiskotusten laittamiseen liittyy erikoista taitoa ja tietoa. Tavallisenkin radan kiskot on jo ajat hitsattu kilometrien pituisiksi pätkiksi. Ei kuulu enää tuttua jyskytystä kuten Meksikon pikajunassa. Ja laulu - juna jyskyttää vanhaa ystävää - on menettänyt kosketuksensa todellisuuteen.

Tavallisen radan kiskot hitsataan kylminä niin sanotulla termiittihitsauksella. Luotijunan kiskoille tämä ei enää kelpaa. Rasitus on paljon rankempi, ja mahdollinen vaurio kovasta kyydistä voisi muodostua pahaksi. Luotijunan kiskot liitetään paljon monimutkaisemmalla menetelmällä kuumana, jolloin radasta tulee yhtä puuta.

Suomesta ei löydy riittävän suoria baanoja nopeimmille junille. Siksi jouduttiin turvautumaan erityisratkaisuun, joksi valittiin italialais-sveitsiläinen Pendolino. Siinähän junan vaunut kallistavat kaarteessa kuin pyöräilijä. Matkustajien kahvikupit ja olutmukit pysyvät pystyssä pöydällä, vaikka nopeutta onkin kolmatta sataa.

Pendolino ja sen alkuvaikeudet tekivät Perniöstäkin kuuluisan. Pendolino jäi hanteen. Pendolino hyytyi pakkaseen. Pendolinon laturi putosi. Luotijunan rata sortui. Kaikki Perniössä. Alkuvaikeuksien jälkeen Pendolinot ovat toimineet hyvin, ja VR hankkii niitä lisää.

Uusia rataosuuksia parannellaan, ja rakennetaanpa yksi uusikin. Terroritekojen kiihdyttämä lentopelko tulee takuulla kasvattamaan nopeiden junien suosiota. Sitä paitsi ne vievät ihmiset kaupunkien keskustoihin eivätkä korpikentille.

Ajelen juuri siististi Pendolinolla kohti Hesaa, ja naputtelen juttua riemurasiallani. Vaunussa haiskahtaa voimakkaalle puhdistusaineelle, ja se vaikuttaa suorastaan ylisiistiltä. Maisemat vilisevät.

Tarjoiluvaunua rullataan pitkin käytävää. Olen pudota penkiltäni, kun huomaan kärryn alahyllyllä maailman parasta böömiläistä olutta. Voiko ihmisen elämä tästä enää parantua!

Vauhti alkaa laantua, ja Helsingin maisemat valtaavat näkymän. Pasilassakin pysähtään muttei enää Perniössä.

Helsingin aseman tienoille on rakennettu uusi lasinen palatsi, mutta kyllä se Kiasma onneksi sieltä takaa pilkottaa. Niin, ja siellähän ARS01-näyttelyn kyhäelmät ja videot riemastuttavat ja järkyttävät kulkijoita.

pajen